

derklasserne Løttelser i saa Henseende, og disse maa derfor ogsaa anses for en Del af deres Lønning. Jeg tror derfor, at naar man regner sammen, hvad Underklasserne have i Stikkelse af Munderingsgodtgjærelse, Bødd, Kvarter eller Kvarterhjælp og Hæderstegn, vil man meget let komme op til 300 Kroner eller derover, og følger man den Regel, som i Henseende til uvisse Indtægter findes i den almindelige Pensionslov, maa man altsaa komme til at lægge de to Trediedele af disse Indtægter til deres faste Pengeindtægter.

— Det forekommer mig ogsaa ønskeligt, at den foreliggende Pensionslov bliver bragt i mere Harmoni med den almindelige Pensionslov, end Tilfældet er, saa at Procenterne blive de samme, om end ikke de Tidspunkter, til hvilke de indtræde, blive de samme. Det vilde, forekommer det mig, være rimeligt, om man sagde, at efter 40 Aars Tjeneste blev Procenten den samme, som den i Følge den almindelige Pensionslov er efter 30 Aars Tjeneste, nemlig $\frac{2}{3}$ af Lønningen, hvoraf saa igjen vilde følge, at den efter 20 Aars Tjeneste var $\frac{1}{3}$ og efter 30 Aars Tjeneste Halvdele af Lønningen. Dette vilde forøge Pensionernes Beløb med $\frac{1}{3}$ mod, hvad der nu er vedtaget. Jeg skal imidlertid i saa Henseende gjøre den Bemærkning, at Lovforslaget i det Hele taget stiller Pensionisterne noget mindre gunstigt end tidligere Regjeringsforslag have stillet dem. Forskjellen er ikke meget stor; den er med 20 Aars Tjenestetid i Gjennemsnit kun 4 Kr. for alle Klasser, men efter 30 Aars Tjenestetid er den dog ikke ganske ubetydelig, nemlig 30 Kroner, medens den saa igjen ved 40 Aars Tjenestetid saa temmelig udjevnes, idet den kun bliver 8 Kr. Dersom man gik til $\frac{2}{3}$ som højeste Pension og $\frac{1}{3}$ som Begyndelse, vilde man ogsaa lettere kunne gaa ind paa at sætte de uvisse Indtægter til 100 Kr., idet Forøgelsen af Pensionen da vilde stille sig saaledes i Gjennemsnit, at den efter 20 Aars Tjenestetid blev nogle og tredive Kr. og efter 30 og 40 Aars Tjeneste henholdsvis nogle og halvtredstindstyve og nogle og halvsjerdstindstyve Kr. Man vilde da være kommen i temmelig nær Overensstemmelse med Reglerne i den almindelige Pensionslov, hvilket synes mig at ville være smukt.

— I § 3 er der et Punkt, som jeg vel tror at have opfattet rigtigt, uden dog at være ganske sikker derpaa. Det hedder, at „Bevilling af Hæderstegn for 8 eller 16 Aars Tjeneste regnes lige med 2 Aars Tjeneste“, og foran siges der, at „det Aar, hvori Noget har gjort et Felttog med eller været udfommanderet i Anledning af Krig og paa Krigsfod, blive at regne for 2 Aar“. Jeg opfatter dette saaledes, at, naar en Mand har Hæderstegn, vil ikke 20 Aars Tjeneste, effektiv Tjeneste, behøves for at opnaa Pension, men 18 Aar ere tilstrækkelige (Finansministeren: Ja!); jeg har altsaa opfattet denne Sag rigtigt. — Jeg er her i et lignende Tilfælde som ved det fore-

gaaende Lovforslag, nemlig at maatte gjøre opmærksom paa en hel Klasse af Arbejdere og Haandværkere, uden at jeg dog, efter Udfaldet under det foregaaende Lovforslag, tror, at det vil føre til noget Resultat. Jeg tænker paa saadanne Haandværkere, som lade sig engagere paa ubestemt Tid, men som vedblive at arbejde i 20 Aar; de kunne naturligtvis ikke faae Berettigelse til Pension; men jeg vil dog anse det for ønskeligt, at der kunde være Afgang for dem, der havde arbejdet paa Værftet i 20—30 Aar, til at faae en Understøttelse. Men, som sagt, det er Noget, som jeg ikke kan insistere paa, efter hvad der ved det foregaaende Lovforslag blev forhandlet. — I Lovforslaget om Invalideforsørgelse er der gjort en meget billig og retfærdig Indrømmelse imod tidligere Invalider, nemlig at deres Invalideforsørgelse skal forhøjes med 20 pCt. af det Beløb, som nu er tildeelt dem, og jeg tillader mig at henstille til Overveelse, om der ikke var Grund til at vedtage noget Lignende med Hensyn til Pensionisterne; vilde man ikke give dem netop 20 pCt., saa dog i alt Fald en Forøgelse. — Der er endnu et lille Punkt, som jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa; det er imidlertid mere en Redaktionsbemærkning. I § 2 staar der i første Stykkes 7de Linie: „Bliver den her efter beregnede Pension under 192 Kr., forhøjes Beløbet hertil“. Jeg tror ikke, at det Tilfælde kan indtræffe, og jeg mener derfor, at denne Bemærkning maatte være overflødig.

Tuzen: Det Tilfælde vilde dog nok kunne indtræffe, at en Pension kunde blive under 192 Kr., for visse Menige i alt Fald, der have Arbejde ved Orlogsværftet. (Afbrudelse af Sonquière s.). Ja, saa falder min Bemærkning bort. Jeg vilde blot tillade mig i Rothed at bemærke, at, ihvorvel jeg ganske maa indrømme det Unskelige i, at der kunde tilstaaes de Vedkommende en saadan Forbedring udover, hvad der ifølge det nærværende Lovforslag tilstaaes dem, som maatte kunne være Følgen af at tage Hensyn til de Indtægter, som ligge udenfor den egentlige Pengeværdi, saaledes som de to ørede sidste Talere bemærkede, saa maa jeg dog betragte disse Lovbestemmelser som et saa betydeligt Fremskridt fra den Pension, hvoriil de nu have Udset, at jeg antager, at det maa modtages med Taknemlighed af de Vedkommende, og jeg vil altsaa anse det for i allerhøieste Grad ønskelig, at denne Lov ikke bliver standset paa sin Bane, men bliver tilendebragt i indværende Samling. Der er et enkelt Udtryk, som jeg vil tillade mig at fremhæve; det findes i § 2. Der staar: „det Personale under Værftsafdelingen“. Et tilsvarende Udtryk findes ikke i Loven om Søværnets Ordning; men jeg antager ikke, at der kan være Tvivl om, at dermed menes: „det ved Orlogsværftet ansatte Personale“. Jeg har blot nævnet dette, for at faae den fornødne Anerken-